

Apărarea Națională

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CREȘTINE

Director:
Dr. DIONISIU BENEĂ
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Arad, strada Vicențiu Babeș No. 6.

Deviza noastră: „Hristos, Regele, Națiunea”.
„Vom lăsa deopotrivă în Jidanul parazitărilor și în Românul necinstii
și înstrăinat.”

Opera sub conducerea unui Comitet.
ABONAMENTUL PE UN AN:
Pentru plugari și muncitori — Lei 160
Pentru intelectuali — — — Lei 200
Pentru Institut. și fabrici — — — Lei 500

„Liga Apărării Naționale Creștine”. Manifest către români. FRĂȚI CREȘTINI,

Dela marele război, au trecut zece ani. În timpul acesta, toate țările care au luat parte la urlașă luptă — chiar și acele învinse, ca Bulgaria și Turcia — s'au refăcut. România singură, nu numai că nu s'a putut reface, dar a dat îndărăt.

La noi, tot avântul biruinții — bucuria nespasă a Unirii tuturor Românilor — s'a prefăcut în descurajare. Unitatea nației, a dat naștere vrăjbei. Ieri, frații noștri de sub stăpânirile străine, priveau cu speranță la Românii din Regat: voind să fie „Românii”. Astăzi — sub stăpânirea românească — ne privesc cu decepție și ne zic, amărâți, „Regățeni”: cerând să fie „Ardeleni” sau „Basarabeni”.

E un dezastru unic, în analele istoriei. E o perversitate monstruoasă a lucrurilor, care ne pune trei întrebări, cerând răspuns imediat dela noi:

Care este cauza acestei stări de suferință și de dezbinare a nației? Cine are răspunderea ei? Cum o vom înlătura?

Frați creștini,

Șasezecișitree de ani de crudă experiență, dela 1866 la 1929 — dar mai ales acei zece ani din urmă, dela războiu încoace — nu mai lasă nici-o îndoială, asupra răspunsului:

Cauza stării de suferință, și de învrăjbiere, a nației românești, este cărmuirea partidelor, sistemul de guvernare, nepotrivit cu dezvoltarea ei socială, cu firea sa însăși, și cu tradiția țării.

Dezvoltarea socială a poporului românesc, nu este ca aceea a popoarelor, dela care am împrumutat sistemul de guvernare — ca să se guverneze ea însăși. Firea cuminte a Românului înțelege ca cel mai destoinic — recunoscuți, nu făcuți — să conducă pe ceilalți. Tradiția a fost că țara să fie guvernată de un Domn, — cum i se și zice „Gospodar” — cu puteri absolute, și răspunzător — ajutat de sfatul boerilor, impuși prin calitățile, situația și meritele lor pentru țară, din tată în fiu: răspunzători față de Domn.

Dar „Constituția” — pe care noi am luat-o dela celelalte nații, cu altă dezvoltare socială, cu altă fire, și cu alte tradiții — se razimă: pe „alegere”. Nu pe realitatea noastră, ci pe o închipuire, pe ficțiunea străină, care zice, cum și este alurea:

Art. 33. Toate puterile Statului emană dela națiune...

La noi — fiindcă „națiunea”, nu este îndeajuns de pregătită, ca să emane dela dânsa toate puterile Statului — am ajuns la sistemul contrar:

Toate puterile națiunii, emană dela Stat.

Statul este totul. Națiunea nimic. Statul ei însuși — în care „Domnul” nu are nici o putere — se rezumă în „partide”. Va să zică: partidele sunt totul. Statul nimic. Partidele, la rândul lor, în mod fatal, se reduc la politicianii care le alcătuiesc — fără nimic mai presus — ei rămânând de-a dreptul stăpâni pe puterile Statului. Așadar: politicianii sunt totul, partidele nimic.

Fiind astfel un Stat fără nație — după cerințele Constituției — am ajuns să fim o nație fără Stat.

Căci „Statul partidelor”, nu este Stat — nu este lege, nu este ordine, nu este cinste, nu este administrație publică — ci este nelegiuire, este anarhie, este prădăciune, este exploatare particulară: fără control.

„Sistemul parlamentar”, cum i se zice — după care „națiunea” alege deputați și senatori, ca să controleze guvernul, și să facă legile, formând „Corpurile legiuitoare” — la noi, este o parodie, o mare minciună, o înșelăciune. Căci deputații și senatorii, nu îi alege „națiunea”, ci îi numește guvernul. Astfel constituite, „Corpurile legiuitoare”, nu pot să exerciteze nici un control, asupra guvernului, care le-a ales. Cazul din urmă, cu „demisiile în alb”, impuse de guvernul național-țărănist — deputaților și senatorilor săi, — a dat pe față, în chip grosolan, această parodie, cu dependența rușinoasă, a reprezentanților națiunii față de guvern, pe care pretind că „îl controlează”. Dovedind încă odată, că deputații și senatorii, sunt numai niște paraziti, cari nu îndeplinesc nici o funcțiune utilă în Stat. Dar este mai rău.

Căci dacă „partidele”, își stăpânesc partizanii înlăturând orice control al guvernului — la rândul lor, partizanii stăpânesc partidele: făcând ca această guvernare să satisfacă pururea numai interesele lor personale în paguba țării.

Că doar partidele, nu se pot sinucide nemulțumindu-și partizanii. Pe când țara: poate să rabde.

„Statul partidelor”, astfel este un monstru, o asociație de exploatare ai „puterii”, cari trăiesc din călcarea legilor, din abuzuri din „afaceri”, în paguba nației. Prin urmare: cu desființarea însăși a Statului, a cărui menire este să apere interesele naționale.

La această cauză de perturbare generală și de sărăcie obștească se mai

adaugă risipa de bani, nedespărțită de acest sistem de guvernare vicios. Cheltuielile alegerilor pentru Cameră și Senat — cari în ultimul timp s'au făcut în toți anii — cu diurnele deputaților și senatorilor și cu întreținerea cancelariilor Camerei și Senatului — au costat sute de milioane pe an, din banii cu greu muncii ai contribuabililor: fără ca să răsplătească cu nimic sacrificiile, acestora. Ci din contră. Așa că dacă am fi guvernați, și mai rău — dar fără Cameră și Senat — am fi mai în folos: cruțându-ne, cel puțin, cheltuielile lor, și urmările nenorocite ale „intervențiilor” abazive, din cari trăiesc sutele de deputați și senatori paraziti.

Aci ajungem, în sfârșit, la ultima consecință și cea mai generală, care amenință existența însăși a nației românești — datorită sistemului nostru de guvernare greșit: parazitismul jidanilor.

Corupând pe politicianii partidelor, stăpâni pe guverne, jidani au făcut ca puterile Statului național-românesc, să servească interesele lor jidănești: împotriva Românilor.

E o monstruoasă unică, ne mai văzută în toată lumea:

Statul național, făcând, ca naționalii săi să fie înlăturați depe teritoriul lor de către străini.

Românii de către jidani.

Aceasta este trista realitate. Acesta este răspunsul lămurit la întrebările puse: care este cauza stării de suferință și de dezbinare a nației românești — a imposibilității sale de a se reface după războiu — și cine are răspunderea?

Cauza este regimul de guvernare greșit.

Răspunderea o au partidele politicianilor paraziti, exploatare țara împreună cu jidani.

Starea la care am ajuns — după aproape șaptezeci de ani de guvernare a partidelor cu puteri absolute — se vede, și nu mai lasă nici o îndoială asupra cauzei și răspunderii ei.

Frați creștini,

Desnaționalizarea orașelor României — faptul cel mai grav, unic și el la popoarele civilizate — se datorește numai sprijinului dat jidanilor, de politicianii din partide, cari au lăsat pe Români fără nici o apărare față de invazia parazitismului jidănesc: călcând toate legile cari i-ar fi putut ocroti.

Pământurile, pădurile fabricile, exploatarele, furniturile, de tot felul, au fost acaparate de jidani, cu ajutorul

acelorași paraziti din partide, luând parte la jafurile lor scandaloase, în calitate de „membri în consiliile de administrație”, a tuturor întreprinderilor jidănești.

Banca Națională a României, a servit mai mult interesele jidanilor, acordând credite de sute de milioane, cu procente scăzute, băncilor, industriașilor, arendașilor și proprietarilor jidani în concurență cu Români: expropriați de jidani, cu banii leftini ai Statului românesc.

Agricultura a fost ruinată, prin descurajarea muncii agricole, datorită prețurilor de jefuire fixate de jidani carțelași, cu îngăduirea tuturor guvernelor care în fiecare an, discută „finanțarea recoltei”. Pe când Ministrul agriculturii, în loc să intervină cu fapte — ca să pună capăt jafului, scrie — „scrisori către agricultori”: învățându-i cum să întoarcă miriștile, din timp, ca să dea mai multe produse, pentru a le vinde apoi la jidani, fără preț.

Armata invadată de jidani, — soldați, și acum, în mare număr, ofițeri de rezervă, lipsiți de orice calitate ostășești — este amenințată să piardă valoarea sa combativă, rămânând expusă tuturor trădărilor cari vor compromite apărarea țării, așa precum le cunoaștem din războiul trecut.

Biserica, stă inactivă, neîndeplinindu-și misiunea ei socială firescă — în spiritul lui Hristos — de a apăra pe creștini. Conducătorii săi, „teologi”, ierarhi ai Bisericii, și preoți — vărăți în partidele jidănești — învoacă „iubirea aproapelui”, și „planul divin”: ca să apere pe jidani și să-și justifice atitudinea lor vinovată, față de neam și de lege.

Taxele școlare exagerate, îndepărtează pe Români, în deosebi pe săteni, dela învățatură, în folosul jidanilor, cari singuri le mai pot plăti, și astfel, prin carte, rămân stăpâni pe cultura și pe conducerea politică a țării.

Universitățile cu profesorii jidăniți, lucrează la întunecarea conștiinței naționale românești a studenților, crescând o generație de tineri fără nici un ideal, și gata să se pună și ei — ca trântori ai partidelor — în slujba jidănimii parazitare.

Funcțiile publice, trec progresiv în mâinile jidanilor, înlăturând tot mai mult pe Români — cu scopul vădit de a jidani administrația țării, în deosebi justiția — după modelul Bucovinei, de sub stăpânirea Austriei.

Finanțele Statului, datorită risipei

guvernelor de partid, au ajuns să nu se mai poată echilibra, decât cu amănetarea țării la Jidani: primind controlul străin la Banca Națională a României, în Administrația Monopolurilor Statului, la Căile Ferate Române, și ori unde s'ar mai cere de acum înainte de împrumuturile cămătărești progresive.

Dările împovărătoare, peste puterile contribuabililor, nu ajung ca să plătească datorile, să acopere cheltuielile Statului și să umple golurile, lăsate în casele publice, din cauza fraudelor de sute de milioane, cari nu mai conținesc.

Alcoolismul, datorit vânzării libere a spiritului industrial otrăvitor, — fabricat și vândut în cea mai mare parte de Jidani, dar consumat numai de Români — istovește puterile muncitoare ale țării, împiedică orice bună stare, prin economie, sporește în mod îngrozitor mortalitatea copiilor, și seacă însuși izvorul vitalității naționale.

Administrațiile comunale, trecând tot mai mult în mâinile Jidanilor, susținuți de politicieni, în partidele cărora se înscriu, ca „Români“, ating principiul de stăpânire suverană a nației românești pe teritoriul ei, România. Iar Jidani având administrațiile comunelor în mâinile lor, se vor folosi de dănele în paguba Românilor, lăsându-i fără nici o protecție.

România a ajuns astfel un adevărat teritoriu colonial jidănesc, cu regiuni întregi — Maramureșul, Bucovina, Basarabia — stăpânite de Jidani, în număr covârșitor, și pe cari ei le consideră depe acum ca pământuri ale lor: pentru că guvernele partidelor nu le opun nici o rezistență și nici o hotărâre de a susține și a da înfățișare Românilor, organizându-i, ca să se apere.

Corupția generală — pornind de sus, dela politicienii paraziți, din partide, corupți de Jidani, și prin corupția directă a acestora — s'a întins asupra țării întregi, ca o epidemie morală istovitoare, compromițând bunul renume al nației, și făcând ca ea să nu se poată refăce.

Anarhia, la care asistăm — cu cele organizate de „bătăuși“ profesioniști, luptând contra cetelor de „vojnici“, pentru pradă — este ultima cauză fatală inerentă regimului, care duce la distrămarea Statului.

In puține cuvinte:

Aceasta este opera partidelor, văzută de toți: datorită sistemului de guvernare greșit.

Sistemul acesta, a avut ca rezultat sărăcia și umilința, și a dat naștere, în toate straturile nației românești, unei **porniri de revoltă împotriva partidelor**: gata oricând să izbucnească în cine știe ce mișcări violente.

Cum vom înlătura așadar această stare de suferință a nației: care nu mai poate să dureze, pentru că îi primejduiește ființa? Aceasta este ultima întrebare, la care trebuie să răspundem.

Frați creștini.

„Liga Apărării Naționale Creștine“ formată la 4 Martie 1922 — tocmai în momentul când, partidele votau Constituția, cu drepturile Jidanilor — și-a dat seamă, dela început, de cauza răului, și s'a constituit anume ca organizație politică, economică și culturală: cu misiunea de a trezi conștiința națională, ca putere activă de apărare a nației românești, prin ea însăși, împotriva partidelor și a parazitismului organizat al Jidanilor.

De aceea a zis, din primul moment, chemând pe toți Români la luptă:

Liga nu este partid. Nu voește să fie partid. Nu va fi niciodată partid.

Dar aceasta nu însemnează — cum au spus-o politicienii din partide, și Jidani — că L. A. N. C.: pentru că nu este „partid“, nu ar putea governa. Ci tocmai din contră.

Caracterul L. A. N. C., ca Ligă, și nu ca partid, este legitimația sa pentru a cere guvernul: în momentul când guvernarea partidelor — ca partide — ne-a dus la ruină.

Cea dintâiu chestiune generală, în adevăr, de un interes deosebit, ce se pune acum, față de criza de guvernare, este aceea a guvernării L. A. N. C., pe care unii nu o cred posibilă, din cauza tocmai a programului său, împotriva Jidanilor, cu neputință de realizat, în împrejurările actuale, — zic ei — iar alții, pentru că L. A. N. C. nu ar putea să guverneze, neavând „oameni“.

Față de falimentul partidelor, astăzi văzut, care au dus țara la marginea prăpastiei, și de afirmarea tot mai pronunțată a unor mișcări populare, și a unor organizații politice pentru „dictatură“, cari dovedesc hotărârea marelui număr de a scăpa de partide — dar fără ca să arate în ce fel înțeleg să schimbe starea de azi — L. A. N. C. are datoria să spună pentru orice eventualitate:

Cum și cu cine va governa.

Lămurit și fără încunajor:

L. A. N. C. va aplica principiul organizației sale, la guvernarea țării: guvernând cu autoritatea absolută a Președintelui, ajutat de Consiliul tehnic — fără Cameră și Senat — prin decrete legi.

Înlocuirea actualei mașinării hoșrogoite a guvernării cu deputați și senatori, aleși de partide, și cari au costat, până acum, miliarde, trebuie să înceteze. Guvernarea directă, prin oameni, nu fictiv, ci efectiv răspunzători — fără acoperirea așa ziselor „Corpuri legiuitoare“, făcute anume ca să înlătore orice răspundere — va pune capăt acestei guvernări abuzive, absurde care ne-a sărăcit și a corupt toată țara.

Dar cu cine să guverneze L. A. N. C.? Am spus: L. A. N. C. nu își va alege ministrii, numai din membrii săi, competenți și încercați, oferind toate garanțiile tehnice și morale, ci și — că de aceea este „Ligă“, și nu partid — din rândurile aceluia în afară de cadrele organizației sale, cari formează ceea ce numim noi și vom stăru, tot mai mult să se înfăptuiască „Inaltul Consiliu de Apărare Națională“, din care cunoaștem, depe acum, oameni vrednici destui, gata să ne dea oricând concursul lor luminat.

Să se încerce, și va vedea.

Dar cine: să încerce? Apoi de bună voie — de dragul Jidanilor — desigur că nu va încerca nimeni, cu L. A. N. C. Poporul să și impună voința.

De aceasta e vorba. De aceea trebuie să muncim, și să ne organizăm tot mai temeinic.

Acuma, a fost numai ca să se știe. **Hotărârea L. A. N. C. este: să guverneze.**

L. A. N. C., are un sistem de guvernare, corespunzător tradiției, împrejurărilor grele, de azi, și stări de dezvoltare a poporului nostru.

L. A. N. C., are oameni destui — cu cari să poată governa — nu trântori paraziți, ca cei din partide, în slujba Jidanilor.

L. A. N. C., mai presus are o doctrină, un program, și o disciplină în sine — cari îl garantează și îndrumază

guvernarea — nu haos anarhic, ca acei din partide, din cauza căruia ele ne-au dus la ruină.

Cât despre ceea ce ar zice: „strălnă-tatea“, sau ar face „Liga Națunilor“, — dacă L. A. N. C. ar veni să-și aplice doctrina și programul — voi observa că în momentul acesta chiar, Arabii apărându-și pământul, îl ucid pe Jidani în masă, și le distrug coloniile: fără ca „strălnă-tatea“, în afară de Jidani ei singuri, să zică ceva, și fără ca „Liga Națunilor“, să poată interveni. În același timp, mișcările puternice, „antisemite“, se produc pretutindeni. Dăunăzi a fost, la Nürnberg, marele congres al naționaliștilor germani, cu „Svastica“, și cu aceleași tendințe, ca și L. A. N. C. În Rusia vecină, Jidani sun supuși înfometării oficiale, ca nemuncitori, și expuși pogromurilor zilnice, prevestitoare a marelui pogrom general, care nu este departe. În Grecia, poporul îl alungă cu bătaie din alegeri. În Austria, în Germania, în Ungaria, în Danemarca, în Suedia, în Franța, în Anglia, în America chiar, lupta contra Jidanilor, se afirmă tot mai hotărât. Situația de astăzi, nu mai este ca cea dela 1879, când România era izolată. În asemenea condiții:

Guvernarea L. A. N. C., nu numai că este posibilă, dar se impune, ca o necesitate de acord cu celelalte popoare Să avem încredere în noi!

L. A. N. C. va governa.

Frați creștini,

A governa, este a prevedea și a preveni.

Ori ce guvernare are ca scop să prevadă, și să înlătore cauzele de suferință a unei nații, pentru a o păstra, și a-i da putința să se dezvolte ca creatoare a culturii umane, în forme originale: pe cari numai ea poate să le creeze, prin însușirile sângelui ei.

„Partidele“, nu au prevăzut și nu au prevenit: nu numai neînlăturând cauzele cari compromit existența nației românești, dar fiind ele înșile cauza lor.

L. A. N. C. prevede și previne.

Creindu-se ca organizație de luptă, cu o doctrină luminoasă și un program lămurit, L. A. N. C. singura este capabilă să înlătore cauzele de suferință a neamului nostru, și să-i asigure — cu orice preț — existența.

Desnaționalizarea orașelor României: L. A. N. C. o va înlătura, prin ocrotirea elementelor românești cu exproprierea Jidanilor, paraziți — pentru cauză de utilitate națională a creării clasei de mijloc — întocmai cum s'a făcut la sate, cu proprietarii români, pentru cauză de utilitate națională, a întăriri clasei țărănești.

Pământurile, pădurile, fabricile, exploatarea, furniturile — acaparate de Jidani, prin corupția politicienilor din partide — L. A. N. C. le vor readuce prin expropriere în patrimoniul național dând pământurile și pădurile sătenilor, cari le exploatează; impunând fabricelor, personal de conducere și capital românesc; rezervând exploatarea și furniturile pentru Români.

Banca Națională a României: L. A. N. C. o va face să servească interesele naționale, mărind creditul băncilor românești, și impunându-le să sprijine pe Români, în comerț și industrie, cu procentele scăzute, pe care ea le acordă.

Agricultura: L. A. N. C. o va regenera, prin ridicarea prețurilor; prin sporirea producției; prin finanțarea recoltei; prin organizarea vânzării cerealelor; prin înlăturarea intermediarilor Jidani paraziți.

Armata: L. A. N. C. o va curăți de Jidani — în schimbul unor taxe, pe

cari le vor plăti, și impunându-le, după trebuință, servicii în afară de front — și va spori, prin orice sacrificii, puterea ei combativă, care este razimul de existență a nației.

Biserica: L. A. N. C. o va întări, făcând-o să-și îndeplinească rolul ei social, în spiritul adevărat al Evangheliei lui Hristos — așa precum a zis el Jidanilor că sunt din „tatăl lor diavolul“ — ajutând pe Români, în luptă cu Jidanii satanici, dar nu luându-le apărarea, și amestecându-se cu dănași cum fac „teologii“, ierarhii și preoții astăzi, ca membri ai partidelor jidănte.

Taxele școlare: L. A. N. C. le va reduce, rezervând școlile românești pentru Român, și dând subvenții proporționale Jidanilor — în conformitate cu litera tratatelor — ca să-și facă ei singuri școlile lor.

Universitățile: L. A. N. C. le va naționaliza, prin „numerus clausus“, reducând pe Jidani la proporția lor generală, și impunând totodată profesorilor universitari obligația unei educații strict naționale a studenților români, sub pedeapsa înlăturării imediate dela catedre, a profesorilor dovediți jidăniți.

Funcțiile publice: L. A. N. C. le va rezerva Românilor, cu excluderea absolută a Jidanilor — așa precum ei ne exclud din comerț și industrie — și pentru că Jidani nu pot să exercite, în nici o privință, suveranitatea nației românești.

Finanțele Statului: L. A. N. C. le va echilibra, prin economii reale, severe; prin suspendarea Camerei și Senatului; prin activarea exportului; prin stărpirea fraudelor, edictând o legislație specială pentru fraudatori; prin sporirea veniturilor din industrie, și exploatarea în regie; înlăturând împrumuturile cămătărești și controlul străin.

Dările împovărătoare: L. A. N. C. le va ușura progresiv, făcându-le să cadă asupra tuturor deopotrivă, și scăzându-le treptat dela cei mai săraci, cu mărirea impozitelor de lux.

Alcoolismul: L. A. N. C. îl va reprimă, cu severitate, prohibind fabricarea și vânzarea alcoolului industrial; reducând numărul cârciumelor; scoțând pe cârciumarii Jidani dela sate, interzicând beția publică a banchetelor cari fac din băutura degradatoare o cinste; pedepsind pe bețivi.

Administrațiile comunale și județene: L. A. N. C. le va rezerva numai Românilor, ca un drept, exclusiv de suveranitate a nației lor, cu excluderea Jidanilor, cari nu pot să fie deținătorii puterii executive a Statului românesc.

Corupția generală: L. A. N. C. o va lăcași, prin însuși sistemul său de guvernare: prin suprimarea politicienilor paraziți; prin disciplinarea administrației, cu sancțiuni imediate, severe; prin controlul averilor funcționarilor publici, și ale reprezentanților Statului; prin confiscarea bunurilor, a căror proveniență cinstită, nu s'ar putea dovedi, cu pedepsirea exemplară a fraudatorilor.

Anarhia partidelor: L. A. N. C. o va face imposibilă, întrucât țara nu va mai fi redusă la guvernarea politicienilor paraziți, al căror singur obiectiv este prada, prin încucirea „puterii“.

Programul de guvernare al L. A. N. C. se prezintă aici, rezumat în măsurile lui esențiale: făcute ca să înlătore cauzele de suferință a nației, datorite guvernării partidelor.

Intrebăm:

Este vre-o măsură, din toate acestea, propuse de L. A. N. C. — care să nu fie necesară, rațională, posibilă? Sau: este cineva să conteste cauzele de suferință a nației românești, și eficacita-

tea acestor măsuri, pentru a le înlătura? Sau: se mai găsește vreun Român, cu scaun la cap, care să poată crede, că „partidele”, a căror guvernare ne-a dus la starea de azi: ar putea să o schimbe, dacă și-ar prelungi guvernarea?

Ceece nu a fost — pentru că nu putea să fie — nimeni nu poate susține că va fi. *Guvernarea partidelor, este victoasă în principiul ei.* Ea nu poate să dea alte roade, decât acelea pe care le-a dat: ducându-ne la peire.

Să nu ne jucăm, așa dar, cu existența acestui popor chinat, care și-a pierdut răbdarea. Să nu ne lăsăm înșelați de iluzii: dovedit imposibile. Și — mai ales — să nu căutăm a înșela pe ceilalți: prefăcându-ne că am avea încă iluzii, pentru partide, ca să ne sustragem răspunderii, și să continuăm a profita personal.

Ceasul judecării a sunat pentru toți.

Un nou sistem de guvernare se impune.

Toate faptele unei experiențe politice îndelungate — peste care nu putem trece — vin să rostească verdictul istoriei fără apel:

Guvernarea partidelor este sfârșită.

Sfârșită în sine. Sfârșită prin rezultatele ei. Sfârșită pentru orice conștiință luminată. Ceea ce însemnează că, în fapt această guvernare abuzivă, absurdă, se va mai putea totuși prelungi o bucată de vreme: până ce se va lumina toată lumea. Dar când?

Aici este primejdia. Un alt sfârșit — mai repede — ne amenință:

Guvernarea partidelor, se va putea prelungi — cu aceleași abuzuri — până ce o va da peste cap: violența mulțimii.

Sunt semne îngrijorătoare, care lasă să se întrevadă și posibilitatea acestui sfârșit.

Frați creștini,

L. A. N. C. nu se impune — în concurență cu partidele — ca să dobândească „puterea”. Ea este impusă de rațiunea lucrurilor, mai presus de voinele oamenilor.

Din rândurile marelui mulțimi, a Românilor nedreptățiți, — după ce au fost înșelați de toate partidele, a căror perindare, la scurte intervale, în ultimul timp, a dat pe față toată incapacitatea și neîncrederea guvernării lor — se aud glasuri prevestitoare:

„Să vină Cuziștii!”

„Iar după ce îi vom încerca și pe aceștia — fără ca să ne facă dreptate — vom ști ce avem de făcut!”

Abuzurile partidelor, au provocat desnădejdea mulțimii. La capătul desnădejzii: apare violența.

Rațiunea lucrurilor, cere să o pervenim. Nu prin altă violență, a Statului. Ci înlăturând cauzele de nemulțumire, care o produc.

Misiunea istorică a L. A. N. C., este să formeze conștiința națională a Românilor, ca pe cale pacifică să înlătore sistemul de guvernare vicios și abuziv, al partidelor: prevenind violența mulțimii, prin măsuri legale imediate.

Aceste măsuri legale — capabile să dea satisfacție intereselor superioare ale nației românești, ajunsă la marginea răbdării — sunt cuprinse în programul, și în sistemul de guvernare al L. A. N. C. Altele nu sunt.

Nația românească, vrea să existe, ca nație liberă, pe deplin stăpână pe teritoriul ei, România — fără nici o împărțială cu nimeni — și să-și dezvolte cultura națională, fără amestec străin.

Partidele ne-au făcut să împărțim România cu jidanii, paraziți: cari falsifică cultura națională românească. Ei ca stăpâni pe munca productivă, și pe destinele nației românești muncitoare. Români, ca robi.

Aceasta hotărât: nu se poate!

O catastrofă, asemănătoare cu acele care s-au produs în tot decursul istoriei, din cauza parazitizmului Jidanilor — cari se produc și sub ochii noștri, cu volențe sângeroase, alurea — va interveni, în mod fatal, și la noi. Istoria se repetă. Aceleași cauze produc aceleași efecte.

L. A. N. C. cheamă pe toți Români în jurul steagurilor cu „Svastica” — la luptă, pentru „Hristos, Regele, Națiunea” — pentru apărarea prin lege: a culturii naționale românești și a pământului ei strămoșesc. În ultimul ceas.

Ascultați glasul vremii:

Prin unire la izbândă!

Să trăiască „România Românilor!”

Președintele Suprem al

L. A. N. C.

A. C. GUZA.

Iași, de Înălțarea Sf. Cruci, 1929.

Vorbesc cifrele...

Există un pericol iudovesc? Da și nu. Da, pentru cei ce-și iubesc neamul și nu pentru cei vânduți, legați la ochi, orbiți de aurul iudovesc.

Dar înainte de a mai spune ceva în acest sens, să lăsăm să vorbească cifrele.

Situația comerțului românesc din 3 județe din Moldova:

Județele	Români	Alte națiuni	Jidani
Botoșani	734	171	2359
Dorohoi	691	92	2227
Suceava	539	101	1269
Total	1964	364	5855

Astfel, în cele 3 județe moldovene avem 1964 comercianți Români, față de 5855 comercianți Jidani. Care-i diferența?

Situația câtorva școli românești:

Universitatea din Cernăuți (1922):

Facultatea de Drept: Români 171

Jidani 547

Facult. de Filosofie: Români 171

Jidani 574

Universitatea din Iași (1922)

Facult. de Medicină: Români 546

Jidani 831

Facult. de Farmacie: (1922)

Români 97

Jidani 299

Facult. de Farm. (1928) Rom. 38

jidani 202

Liceele din Basarabia (1920)

Români și Ruși 1514, Jidani 6302

Școlile mixte din Basarabia:

Români și Ruși 696, Jidani 1531

Gimnaziile „Alexandru cel Bun” și „Ștefan cel Mare,” Iași (1928):

Români 174 Jidani 192

Liceul „Național” Iași (1927):

Rom., Germ., Ruși 112, Jidani 134.

Și acum vă întrebăm pe dumneavoastră, iubii cititori, există un pericol iudovesc, ori nu există?

Vă lăsăm să cugetați o clipă asupra acestor situații dureroase și să ne spuneți singuri: da sau nu!

—

Rugăm citiți, răspândiți și abonați ziarul adevărat național-creștin „Apărarea Națională”!

Românii din Sârbia.

Ne-am ocupat de mai multe ori cu suferințele fără sfârșit de care au parte scumpulii noștri frați, cari sunt sortiți să-și chinue viața în Jugoslavia. Ne doare inima când cetim, când auzim și când, rareori, ne convingem la fața locului despre tratamentul ticălos, neomenos la care sunt expuși Românii din Jugoslavia. Și ne ating crimele ce se săvârșesc față de ei cu atât mai înfiorător, fiindcă este vorba de frații, cari trăesc în o țară — așa zisă — prietină și aliată a noastră, și al cărei domnitor-rege este ginerele M. S. Reginei Maria.

După barbariile repetate de a distruge și cărțile de rugăciuni găsite la Români și scrise în dulcea noastră limbă românească ne mai povestește un prieten sosit din „țara aliată” Jugoslavia că d-nilor învățători, când merg până la minister și încearcă să doară doară le va reuși să obțină vr'un post în careva comună li se întoarce spatele și i se răspunde pe un ton revoltător de dur solicitatorului: „da, post de învățător român îți trebuie, haide mergi în România, la Timișoara, în Sârbia nu, niciodată....” și îl repede pe ușă afară.

Mai nou într'un manual de Geografie obligator pentru elevii școlilor secundare și care tratează „Europa”, despre România se scrie următoarele:

„In România sunt 75% analfați neștiutori de carte. Locuitorii României: unguri, germani și sârbi, iar dincolo de Carpați, locuiesc ruși. (Noi întrebăm unde au rămas românii, nația dominantă?)

La capătul cărții se află un fel de articol, despre România, în care își bat joc de dansa. Aici se zice:

Ni u ticvi suda.

Ni u vlahu druga.

Adecă: *Nici în dovieac judecată, nici tovarăș în valah.*

Românii locuiesc în colibe și sunt aproape selbatici.

La liceul din Panciova, un elev român, nu a vrut să răspundă la Geografie aceste neadevăruri murdare. A tăcut. De ce nu răspunzi întrebă profesorul. Nu pot pentru că sunt din satul Coștei și acolo românii locuiesc în case și nu există nici o colibă în sat.

Pentru aceste cuvinte, elevul a fost eliminat din liceu.

Afară de aceasta Români sunt impuși cu cele mai grele dări și câte alte feluri de mijloace josnice nu sunt folosite pentru distrugerea lor națională, materială și morală!

Contra acelor crime naționale noi protestăm cu toată energia și rugăm guvernul să intervie de urgență pentru ușorarea chinurilor fraților noștri de sânge din Sârbia, iar dacă intervenția lui nu va avea succesul dorit să nu mai tratăm nici noi pe sârbi delă noi cu mânuși, dându-le mai multe drepturi decât chiar Românilor înșiși, ci numai așa cum ne tratează ei „dinte pentru dinte”.

Toți abonații, cari nu-și achită abonamentele, vor fi împrocuați!

Săteanul român.

„Are țaranul parale, are toată lumea.”

Ce ușor ne vine să pronunțăm această maximă.

Cât de plictisiți ne simțim, când voim numai să ne gândim la munca titanică pe care săteanul nostru o depune, pentru ca — inconștient — să dea viață acestei cugetări.

Muncește fără preget orice! Se mulțumește cu puțin și odihna și-o face iepurește. Decum soarele primăvăratec începe a trezi pământul amorțit, el nu mai stă: întoarce țarina, o seamănă cu pâine.

Dar, această muncă sfârșită, nu-l îndreptățește să dormiteze. Instinctul, la el mai dezvoltat și mai puternic ca sentimentul și ca voința chiar, îl subjugă, îi comandă și el se lasă stăpânit ca de mână nevăzută. Își găsește de lucru: repară uneltele, îngrijește vitele, cară lemne de foc, aprovizionează casa, până când semănăturile pe lângă mana Domnului, au nevoie de protectoratul lui. Atunci lasă totul baltă și cât ține ziua, fie vânt, ploaie, nor sau soare, muncește, aleargă, „căci de-aia la lăsat Dumnezeu: să muncească”.

Totuși, nici o schimbare în viața lui de toate zilele, nici o recompensă dela nimeni, nici o vorbă frumoasă, nici o încurajare; din contră: dispreț, persiflare... E speculat pretutindeni și oprit de-a riposta.

E hrănit cu minciuni de „acei” cari au nevoie de el, cari îi promet marea cu sarea, munții cu aurul — și după ce și-au făcut situație pe spinarea lui, nu-l mai recunoaște nimeni.

E credul sârmanul și deci ușor de exploatat!

Nu știu dacă acest om, pentru munca și sacrificiile ce le face exclusiv pentru alții, merită această batjocură, care nu face decât să-l dezoleze.

Săteanul, talpa țării, salahor în timp de pace, luptător creștin în timpuri de restriște, trebuie altfel tratat, trebuie susținut, ajutat cu sfaturi măcar, pentru ca astfel munca lui să nu stagneze, viața lui să nu se ruineze.

Dacă astăzi — idealul visat de veacuri — l-am văzut împlinit, în mare parte lui i se datorește în urma jefurilor neprecupețite ce le-a făcut.

Dacă astăzi contăm ca o țară mare și puternică, contribuția lui atâră foarte greu; și tocmai azi nu trebuie să fim ingrați față de el.

Ștefan N. Giuvelic
Învățător.

Ceretele politice, cari strică atât de mult țării și neamului românesc nu pot fi înlăturate altfel, decât numai încredințându-i-se conducerea statului nostru Ligii Apărării Naționale Creștine.

Numai L. A. N. C. va fi în stare să ne mântuească de peire, tăind cu ferul roșu tot ce este putred, necinstit și păgubitor din punct de vedere național.

Să strigăm cu toții: Trăiască Liga Apărării Naționale Creștine.

Se zice:

Că nenumăratele mii de Români, foști prizonieri ai Rusiei, cari azi își chină viața prin deșerturile Siberiei și Mangiuriei, trimit iarăși și iarăși strigăte de durere după frații și se roagă ca România Mare să-și aducă aminte de ei sărmani nenorociți și să nu-i lase să se prăpădească în mizerie și desperare, ci să-i ajute să se poată reîn- toarce acasă la căminul strămoșesc.

Este imposibil să nu te cuprindă jalea, să nu lacrimezi când te gândești la glasurile ce strigă în pustie, și te întrebi indignat ce au făcut guvernele noastre pentru acel nenorocit? Nimic! absolut nimic! deși prețul prea deselor banchete și a prea multelor călătorii atât de costisitoare și fără nici un rot sau folos în strălătare, ar fi fost prea de ajuns ca să poată fi re- aduși la vatra părintească.

Dar pentru astfel de ocupațiuni n'au nici timp, nici bani stimatele noastre guvernel

Că Ministrul președinte al Angliei Mac-Donald, care face o vizită în America, a fost primit pretutindeni cu un deosebit de sărbătoresc fast și entuziasm, ceea ce însă l'a obosit peste măsură, așa că în Canada la banchetul aranjat în onoarea lui dând mâna cu 2500 oameni i s'a făcut rău, a leșinat și n-a mai fost în stare să fericească (?) pe toți cei de față strângându-le brâncă.

Că ancheta ce este în curs în Arad la Inspekția 5 T. a C. F. R. ar avea de scop să-l scoată pe d-l inginer șef Miulescu fost conducător al acestei Inspekții iar azi avansat la rangul de conducător al Inspekției T. din București, în urma meritelor, destoiniciei, cunoștințelor și a felului cinstit cum a înțeles să-și facă datoriința de funcționar superior, zic să-l scoată vinovat de unele nimicuri, ca la desbaterea procesului fraudelor dela Depoul mare, în care d-l Miulescu are rolul de acuzator să fie prezentat ca acuzat. Și atunci să se ceară o nouă anchetă contra celor vinovați, care anchetă apoi să-l afle nevinovați și poate afară de unul, să fie scoși din cauză.

Îți stă mîntea în loc când auzi astfel de josnice păreri.

Și întrebăm că oare se pot lua în considerare declarațiunile acuzatoare date de foștii inferiori și cei găsiți vinovați de d-l inginer șef Miulescu, contra d-lui? Și apoi d-l inspector general Dr. Pășcutiu încă a făcut anchetă forțând pe cei acuzată să declare contra celor constatatăi vinovați și a căror suspendare a cerut-o?

În fine vom vedea rezultatul, avem însă și până atunci deplină încredere în simțul de dreptate și imparțialitate a d-lui director regional șef-inginer Dima și sperăm că ori cât ar „horongozi” unii și alții și întreagă clica la oialtă funia totuși va rezista și va strânge gâtul adevăraților hoți, rămânând fără rezultat ori ce intervenții scârboase politice și de prietenie, dându-se curs liber cercetărilor și sancțiunilor severe contra celor vinovați!

D-l inginer Miulescu este un om superior în toată privința, onest și curat așa că nu-l poate păta murdăria dușmanilor lui, iar afirmațiunea minci- noasă că a fi persecutat pe Ardeleni ori pe minoritari este direct revoltă- toare.

Om fiind va fi având și el unele mici greșeli sau mai bine zis nici el nu va fi putut satisface pe toată lumea și astfel s'au sfîlat nemulțumiți, dar oare în contra preabunului D-zeu nu cărtește partea cea mai mare a oamenilor?

În general însă a fost om cinstit, român bun și funcționar de model. Și sperăm că despre acest adevăr se va convinge și d-l dir. Dima.

Că nu demult a murit negrul lohn Huston cel mai mare mîncător din lume. El era bine plătit de cir- curile americane, fiindcă atrăgea și ulmea publicul prin arta, talentul lui de a mânca.

Pentru a ne face ideile de ce era în stare să mîncească acest negru, a- junge să spunem că servitorii circuitului aduceau în arenă coșuri întregi de

mîncare pe care artistul le îngițea fără întrerupere. Când muzica începea să cânte, Huston, îngițea o duzină de lămâi cu coajă, pentru a-și deschide pofta de mîncare. După lămâi turua pe gât câteva pahare de vermut. Apoi mânca zece fripturi cu 4 kilograme de cartofi. Pentruca mîncarea să lungece mai ușor în stomacul lui fără fund, Huston deșerta zece litri de apă ga- zoasă.

După aceasta mai mânca două ki- lograme de compot.

Odată masa îmbelșugată terminată artistul, în sunetele muzicii, fugea de câteva ori în jurul arenei.

Spectatorii erau mulțumiți și nici directorii circuitului nu-i cereau mai mult. Huston însă nu se mulțumea și vroia să se întrecă pe sine. Ca să sporească vâlva a început să îngițea câte două duzini (24) de ouă în găoace, apoi două linguri de supă cu ciment într'un pahar cu apă. Aci însă stomacul său n'a mai putut răbda. După o repre- zentație de așa natură, Huston a căzut suferind de crampe îngrozitoare și și după câteva minute a murit.

Dzeu să-l ierte!

Că într'o comună din apropierea Londrei trăește o familie fericită. Capul familiei cu numele William Roblnson este om de șizeci de ani și deși invalid de război fără un picior este în continu vesel. Și are moti- v să fie vesel, fiindcă în 38 de ani, de când este căsătorit nevasta, buna lui englezoaică a născut 20 de copii cari toți trăesc pelângă casa părin- tească fericiți și ei.

La noi decînd cu avorturile cele multe, cu medici și farmacisti jidani, trebe să cauți ca doară găsești la 100 de familii 30 de copii. Da! ne iubim al dracului neamul!

Că faimosul Rakovski, ticălosul de jidan bolșevic care a cauzat atâtea neplăceri Țării noastre, n'a mai putut fi suferit nici în Rusia de tovarășii comuniști și astfel a fost deportat în Siberia, la domiciliu forțat.

Cu prilejul acesta se vor înălța rugăciuni ferbinți către Iehova pentru mîntuirea sufletului lui de drac.

Că industria din Ungaria încă trece prin o criză de consum și credit foarte serioasă. Din această cauză s'a decis în comitetul asociației generale a marilor industriași ca să nu se lucreze în fabrici pe săptămână mai mult decît trei zile. Natural această hotărâre atinge grav pe bieții muncitorii, cari și așa abla o duc de pe o zi pe alta luptînd cu cea mai mare mizerie și neajunsuri.

Aviz muncitorilor noștri!

Că în Kaihsjen nu departe de Peking, capitala Chinei, trăește cel mai bătrîn om din lume cu numele Li Ching-Jun împlinind tocmai acum 252 de ani. El spune că a găsit „fântâna tineretei” în niște burueni de leac.

Venerabilul bătrîn-tînăr a cărui vîr- stă a constatat-o și dovedit-o cu acte oficioase prof. de universitate Wu-Ching-chiek din Minkno, a avut 23 de neveste iar azi trăește în deplină sănătate și fericie cu a 24-a, care are șizeci de ani. Li Ching-Jun se ține bine merge fără baston, are vederea bună, vocea limpede și totdeauna poftă de mîncare.

Este foarte mîndru de barba lui care a albit încă pe timpul când Na- poleon a plecat în exil pe insula Elba. Nu vrea să destăinuiească nimănu, cum a putut ajunge la o etate în adevăr legendară, ca Matusalem.

Că școalele minoritare au primit ca subvenție dela stat 25 milioane lei, din care sumă singure școalele romano catolice adevădumal o parte din cele ungurești fiindcă mai sunt și reformate, evanghelice, unitare au primit peste 10 milioane, și totuși noi suntem șovinști și persecutăm ungurii. Ne pare rău că li s'a dat și jidanilor aproape 5 milioane ajuto- r. Auzi! tu sărac stat român furat din toate părțile să dai milă și po- mană bancherilor și fabricanților ji- dani milioane, pentru școală!

Se poate așa ceva?!

Da! da! în România Mare toate sunt posibile!

Gînduri.

La ce să sper, când n'am ce mai spera
La ce s'aștept când totul e 'nzădar —
Când mâine, ca și azi voi sîngera
Pe drumurile pline de amar.

La ce să'mi jugă ochii după soare
Și visele după câmpii cu flori —
Când inima și sufletul mă doare
De-atîta cer pustiu umplut cu nori.

La ce să cînt când plînsul mi-e tovarăș
Și suferința-i veșnic lângă mine —
De-oi rîde astăzi, mînine-oi plînge
Ca un copil uitat printre ruine.

Mal bine-mi depun viața în neștire
Ca fiecare umbră cerșetoare —
Căci drumul nesfârșit de rătăcire
E veșnic ca rază înșelătoare.
Delafântănele.

Cronica veselă

Foaie verde, foaie lată,
Cât e țara de bogată,
Dela munte la câmpie,
Holda-l minunățiel...

Crește grăul pîn'la brău
De te pierzi în lan de grău; —
Și secara, și ovăzul,
Cresc frumoase de-fl tau văzul,
Iar porumbu-l greu de rod
Ca s'ajungă la norod...

Brazdă neagră de sub plug,
Țărîl, tu t-ai ducl belșug!

„Stau boeril la o masă,
Clevetesc și nu le pasă;
Iar Bratincu, deputat,
Spune țanșos, îngâmfat:
— „Tot ce'n fața noastră crește,
— „Mie mi se datorește!
„Eu sîmîntă de nu dam,
„In ogor ce semînam?”

— N'ai dreptate, — nu mă'mpac,
— Sare, țândăros, Isac —

„Uite, eu să nu fi fost,
„Am fi dus-o și mai prost!..
„N'am vorbit în Parlament,
„Răspicat și vehement?
„Nu cerul eu, dragil mel,
„Drepturi chiar pentru femei?
„De nu ne munca nevasta,
„Mal aveam recolta asta?...”

— „Ia luați-o mai încet,
— „Dintr'un ochi clipi șiret

Competent ca o... gulle,
Domnul dipotat Mischie:

„Fiecare a făcut,
„Ce-a putut și-a priceput;
„Dar ca mine, nimeni nu-i,
„Că eu pilda o dădud
„Și 'n trei sferturi de județ,
„Varza a ajuns la preț!
„Dela munte pîn'la vale,
„Frații vor mânca sarmale,
„Și-o să albă 'n bătătură,
„Tot săracul... murdătură”.

Badea Gheorghe, care sta
Mal deoparte și-asculta,
Clătina din cap, zîmbind,
Și le spuse șăgînd:

— „Luni de zile cât am stat

„La arat și sîmînat,
„La prășit și la plivit,
„Oare cine v'a zărit?
„Colea, pe pămîntul meu,
„Numal eu muncii din gren,
„Și ca mine mil și mil,
„Pe cocleauri și câmpil...
„Dela sate a purces
„Rodul aurii și des,
„Că de nu munclam pămîntul,
„Ne bătea de tot Prea Sfîntul...
„Holda 'mi spune: Măi Române,
„Dumnezeu îți dete grîne,
„Și fi le-a dat înzecit,
„Numai pentru c'ai muncit...”
„Gorjanul”.

CINEMA „CENTRAL”

Str. Rusu Șirianu.

Duminică 27 Octomvrie și zilele următoare:

După romanul lui A. DUMĂȘ

Dr. BALSAMŌ

(Caghiostro)

În rolurile principale:

Hans Stüwe, Renee Herjbel

CINEMA „ELITE”

Pădurica Orașului.

Duminică 27 Octomvrie și zilele următoare.

MASCOTTA

comedie senzațională

În rolurile principale:

Käthe v. Nagy

Dr. Dumitru Cosma

medic-inspector general

Arad: Piața Catedralei Nr. 7.

CONSULT. dela 10--12 a. m. și dela 3--5 p. m.

Boli interne, de piele și de nervi.

APARAT RŌNTGEN.

MARCU BOTA
FRĂVĂLE DE GHETE, PĂLĂRII ȘI
ARAD, BUL. REG. FERDINAND 27

Calocini, Șoșoni, Pălării și
Ghete Ieftine pentru dame
bărbați și copii, cu reducere de
5% a prețurilor din galanterie
pentru d-nii: funcționari, cfrîști
și învățători.

se află la

Dr. Emil Colbazi

medic primar la spitalul de stat. Fost prim
asistent la facultatea de medicină din Cluj.
Consultează pentru boli de piele, păr
și venerice:

Arad, Bulevardul Carol 67, între orele
2—5, 7—8 d. a.

AVIZ.

S'a perdut buletinul dela biroul
populației cu Nr. 55172.

Cine l-a găsit este rugat să se
prezinte cu el la d-l Ieneșel Ni-
colae în Arad, Str. Vasile Pa-
gubă Nr. 8.

PRIMARIA COM. GURAHONȚ
Nr. 1245 | 1929.

Publicațiune.

Se aduce la cunoștință publică,
că în ziua de 30. Nov. 1929 ora
11 va avea loc în localul primă-
riei Gurahonț, licitație publică cu
oferte închise în conformitate cu
art. 72 și următorii din Legea
contabilității publice, pentru exa-
rendarea vamei țargului săptă-
mănal din Comuna Gurahonț.

Condițiile se pot vedea la pri-
mărie.

Gurahonț, la 10. Oct. 1919.

Notar: Primar:

Dr. A. Oarcea Gh. Oarcea

Tiparul Tipografiei Dicționale Arad.

Arad
Palatul Cultural, pentru Biblioteca